

Nelze-li pro dotýčný pád upotřebiti uvedeného zákona a nutno-li vzdor tomu, aby licence byla nazpět vzata, může se to státi jedině následkem výroku komise vyšetřovací.

Útraty tohoto vyšetřování nese státní pokladna.

Majetník hřebce licencí opatřeného jest povinnen, toho hřebce, když to komise vyšetřovací žádá, předvésti této komisi a členům, jí vyslaným, na sídle hřebce.

§. 11.

Přestupky tohoto zákona trestají se, pakli nepodléhají ustanovením zákona z 29. února 1880, č. 35 ř. z., a jmenovitě ustanovením §§. 2, 15, 16, 29, 31, 32, 33, pak §. 44 a 45 dodatného zákona z 24. května 1882, č. 51, ř. z., takto :

- a) Kdo hřebce licencí neopatřeného pustil za plat aneb zdarma ke klisnám cizým, trestán buď peněžitou pokutou 10 do 100 zl.;
- b) kdož klisnu svou vedl k hřebci licencí neopatřenému a tato okolnost znal, peněžitou pokutou 5 do 50 zl.;
- c) kdož svého jednoročního aneb staršího hřebce s klisnami jakého kolvěk věku společně pásti nechá, peněžitou pokutou 5 do 50 zl.;
- d) veškeré ostatní přestupky zákona tohoto trestají se peněžitou pokutou až do 50 zlatých.

V pádu nedobytnosti buď pokuta peněžitá přeměněna na vězení a při tom za každých 5 zlatých pokuta vězením 24 hodinným vyměřena.

Pokutám peněžitým odvádějí se ve fond zemědělský.

§. 12.

Politický úřad okresní vede vyšetřování, nálezá o přestupcích a vydá rozsudek.

Odvolati lze se z rozsudků trestních k c. kr. místodržitelství a v třetí instanci k ministerstvu záležitostí vnitřních; z jiných nařízení politických úřadů v třetí instanci k ministerstvu orby.

Z trestního rozsudku, v druhé instanci c. kr. místodržitelstvím stvrzeného aneb umenšeného, nelze dále se odvolati.

Rekursy proti nařízením úřadů politických mají jen tenkrát účinek odkladný, když výkon toho co nařízeno bylo a proti čemu odvolání se podalo, dle nálezu úřadu vykonávajícího bez újmy odložen býti může.

§. 13.

Dnem, kterého zákon tento platnost nabude, pozbudou na Moravě platnosti ministerialní nařízení z 25. dubna 1855 (ř. z. č. 79), z 3. února 1866 (č. 18 ř. z.), z 15 května 1874 (ř. z. č. 76) a z 9. listopadu 1875 (ř. z. č. 139).